

ת"פ 52964/06/16 - מדינת ישראל נגד רשאד סלאודה, אחמד סלאח (עציר) - הסתיים, אוסמא נמרי - הסתיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52964-06-16 מדינת ישראל נ' סלאודה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט רונית פוזנסקי כץ
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיטל סטי
נגד

הנאשמים:
1. רשאד סלאודה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אבו עאמר
2. אחמד סלאח (עציר) - הסתיים
3. אוסמא נמרי - הסתיים

גזר דין חלק כללי

1. במסגרת הסדר דיוני, אשר כלל תיקון של כתבי האישום, הודה הנאשם והורשע בשלושה כתב אישום המייחסים לו עבירות כדלקמן: **סיוע גניבת רכב** לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "**החוק**"), גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק; **קבלת רכב גנוב** לפי סעיף 413א לחוק; **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק; ו**נהיגה ברכב ללא רישיון** לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן - "**הפקודה**").

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12/6/16 בסמוך לשעה 17:30 לערך, ברח' האוכמניות 7 ברמת אפעל, ניגש הנאשם יחד עם אחר אל קטנוע מסוג גוי מקס לבן ל.ז. 030-33-79 ובחן אותו במטרה לגנובו.

3. הנאשם ניגש אל הקטנוע והחל להתעסק בחלקו התחתון בעת שהאחר תצפת על המקום מצידה השני של המדרכה. לאחר שהנאשם הצליח להניע את הקטנוע, עלה האחר על הקטנוע והחל בנסיעה מהמקום. בהתאם לעובדות, ביום 13/6/16 בסמוך לשעה 00:00 הגיע הנאשם לרח' ההסתדרות 25 בגבעתיים וגנב אופנוע מסוג קימקו מ.ר. 92-488-30 שהחנה במקום, באמצעות "קונקטור". הנאשם עלה על האופנוע רכב עליו על המדרכה עד לחזית הסיף בשופרסל, שם עצר והחל להוביל את האופנוע בהליכה, עד אשר נעצר ע"י שוטר.

4. בהתאם למעשיו יוחסו לנאשם עבירה של **סיוע גניבת רכב** לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 31 לחוק **וגניבת רכב** לפי סעיף 413ב לחוק (להלן -האירוע הראשון).

5. תיק צירוף ת.פ. 17857-12-16 מייחס לנאשם כי ביום 4/12/16 סמוך לשעה 09:05, נהג בכביש 443 לכיוון מזרח בסמוך למודיעין על אופנוע מסוג קואנג ל.ז. 34-115-32, כאשר על לוחית הזיהוי שלו מודבקת לוחית זיהוי של אופנוע אחר שמספרה 71-555-72. באותן הנסיבות, פרץ הנאשם מחסום משטרה על אף שהתבקש לעצור על ידי השוטרים, המשיך בנסיעה עד אשר עצר את האופנוע והחל להימלט רגלית. במהלך הבריחה הסיר הנאשם את הקסדה שהייתה על ראשו, השליך אותה ולאחר מרדף קצר נתפס.

6. באותן הנסיבות החזיק הנאשם בכיס מכנסיו רישיון נהיגה על שם אחר וכן איזולירבנד שחור ובמעשיו קיבל רכב בידעו כי הרכב הושג בעבירה או נטל עליו בעצמו את השליטה ברכב. בנוסף נהג הנאשם ללא רישיון נהיגה וכן הפר הוראה חוקית שניתנה במסגרת מ"ת 53000-06-16 לפיה הותר לנאשם לצאת מכתובת מעצר הבית בימים א-ה בין השעות 09:00-22:00.

7. בהתאם לאמור, יוחסו לנאשם עבירות של **קבלת רכב גנוב** לפי סעיף 413 לחוק, **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק ו**נהיגה ברכב ללא רישיון** לפי סעיף 10א לפקודה (להלן -האירוע השני).

תסקיר שירות המבחן

8. בהתאם להסכמת הצדדים, עניינו של הנאשם הופנה לשירות מבחן. מתסקיר שירות המבחן מיום 14/11/17 עולה כי הנאשם בן 20, רווק, טרם מעצרו למד לתואר ראשון בהוראה באוניברסיטת "ביר זית" שברמאללה, והתגורר עם משפחתו בירושלים.

9. הנאשם שיתף כי במהלך השנים עלו בעיות התנהגות קשות וכי החברה בה שהה הייתה שולית ובעייתית. עוד ציין, כי חוסר הפניות של הוריו נבע מהתמקדות יתר בתחום הכלכלי ובניסיון לספק את הצרכים הקונקרטיים של משק הבית.

10. מעיון גיליון רישומו הפלילי, עולה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

11. בהתייחסותו לעבירות נשוא הדין, הנאשם לקח אחריות מסוימת על מעשיו וגילה הבנה לחומרתם. עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לבחון דפוסי הבעייתיים והמסוכנים העומדים ברקע לעבירות. מעורבותו בעבירות, הינם על רקע קווי אישיותו הילדותיים, עם קושי מסוים לעמוד על השלכות תוצאות מעשיו לטווח הרחוק. עוד שיתף הנאשם, כי בעת ביצוע העבירות, לא היה מודע להשלכות

הקשות והפוגעניות אשר נבעו ממעשיו. עוד הביע צער על המציאות אליה נקלע וכי הבין כי טעה בהתנהלותו. לדבריו, כיום מתנהל באופן בוגר ואחראי יותר מבעבר וברצונו לשקם את חייו ולבנות את עתידו.

12. שירות המבחן התרשם מנאשם הנמצא בשלב של חיפוש עצמי ופיתוח עצמאות, והתקשה עד כה למצוא את דרכו ולממש עצמו באופן בונה, ולעיתים נוטה לפעול בדרך אימפולסיבית ובעייתית. כל זאת לצד, ההתרשמות מנאשם אשר אינו מחזיק בדפוסי עבריינות מושרשים וכי העבירות הנוכחיות לא מאפיינות את אורח חייו השגרתי. עוד נראה, כי ההליך הפלילי המנוהל כנגדו ומעצרו הממושך בבית המעצר, גבו ממנו מחירים רבים המהווים עבורו גורם מרתיע מחזרה על עבירות עתידיות. כל אלו מהווים להערכת השירות גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מעבירות חוזרות בעתיד.

13. לאור כל האמור לעיל, ולאורהעובדה שהנאשם התקשה לבחון דפוסיו הבעייתיים והמסוכנים, שירות המבחן ראה חשיבות לענישה הרתעתית ומציבת גבולות. על כן, המליץ שירות המבחן, על מאסר בפועל לתקופה קצרה, ואשר יהיה חופף לתקופת מעצרו עד כה. כל זאת לצד עונש מותנה כגורם הרתעתי נוסף.

טענות ב"כ המאשימה

14. ב"כ המאשימה הפנתה לכך כי הנאשם צעיר, נעדר הרשעות קודמות וכי אין לחובתו תיקים נוספים מלבד שני התיקים דנן. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום העיקרי ובהמשך ביקש לצרף תיק נוסף.

15. כתב האישום בתיק העיקרי מייחס לנאשם עבירה של גניבת קטנוע בצוותא. המתחם בעבירה זו נע בין 9 עד 18 חודשים.

16. האישום השני מייחס לנאשם גניבת רכב, שהתרחשה יממה לאחר גניבת הקטנוע מהאישום האחר. במקרה זה הנאשם נעצר בכף. מאחר ואין המדובר בעבירה בצוותא המתחם לו טענה המאשימה נע בין 4 חודשי מאסר ל-9 חודשים.

17. בתיק אותו ביקש הנאשם לצרף עסקינן במקרה בו הנאשם קיבל לידיו רכב גנוב ובהמשך ביצע עבירות תעבורה, תוך שהפר הוראה חוקית ותוך שהפר מעצר בית. גם במקרה זה עסקינן בקטנוע והמתחם נע בין 9 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

18. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של לקיחת רכשו של אחר, שלא ברשות, פגיעה ברכוש שנקנה על ידי בעליו ופגיעה ברכוש זה. לשיטת המאשימה אין מקום למתחם אחד שכן מדובר במקרים שונים

עם מתלוננים שונים, חבירה לאנשים שונים ומקרים נפרדים לכל דבר ועניין. עם זאת, המאשימה סברה כי יש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל אחת מן העבירות, וזאת לאור היעדר רישום פלילי, הודייתו בהזדמנות הראשונה, לקיחת האחריות וחיסכון בזמן שיפוטי.

19. נוכח מכלול האמור לעיל, עתרה המאשימה למאסר בגין שני כתבי האישום העומד על 19 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה (ככל שהנאשם מחזיק ברישיון) וקנס.

20. בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה בהגינותה לכך שמדובר בתסקיר שהינו ברובו חיובי ולכך שיש מקום להלימה עונשית מול עונשיהם של המעורבים הנוספים בפרשה. בעניין זה נמסר כי נאשם 1 נשלח לשירות המבחן וטרם נגזר דינו ואילו בעניינו של נאשם 2 הוצגה ענישה מוסכמת של 12 חודשי מאסר. נאשם 2 זה אמנם לא צירף תיק נוסף ואולם לחובתו הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה לשם גניבה.

טענות ב"כ הנאשם

21. ב"כ הנאשם טען כי עסקין בנאשם יליד שנת 1996, ללא כל רישום פלילי לחובתו. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום חבר לנאשם 2, ובאופן שאינו מפתיע האישומים בהם הודה נעשו ביחד עם נאשם זה. לאחר אותן הסתבכויות ניתק הנאשם את קשריו עם הנאשם 2.

22. ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם גם בשים לב לכך שמדובר בגניבה של קטנוע ולא של רכב ואין המדובר בגניבה ממש של אופנועים אלא בסיוע ובכל מקרה הנאשם מעולם לא היה הדומיננטי באירועים אלה. עוד ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי האופנועים הוחזרו לבעליהם.

23. באשר לתסקיר שירות המבחן הרי שלשיטת ב"כ הנאשם מדובר בתסקיר מאוד חיובי ובנאשם ללא דפוסים עברייניים. לנאשם אין תמיכה משפחתית ואולם לאור מעצרו הקצר עם המשפחה השתפר.

24. ב"כ המשפט היה נכון לשחרר את הנאשם אולם לא הוצגה חלופה מתאימה והנאשם עצור מזה 11 חודשים.

25. ב"כ הנאשם ביקש גם הוא להפנות לענישה שהוטלה על הנאשם 2, אשר ביצע עבירה נוספת רבת תעוזה של גניבת אופנוע בסמוך לבית המשפט ומיד לאחר שהוגש נגדו כתב אישום. שם גם דובר בנאשם שלחובתו הרשעה קודמת בעבירה חמורה.

26. נוכח מכלול האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, אשר החלה ביום

4.12.16.

דין והכרעה

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לגזור את דינו של הנאשם תוך צעידה במסלול המדורג, שתחילתו בקביעת מתחם העונש ההולם, וסופו בקביעת העונש המתאים.

28. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון, כידוע, את מידת הפגיעה בערך החברתי, בבסיסו הצורך להגן על הציבור מפני ההשפעה המזיקה שיש לעבירות רכוש בכלל וברכב בפרט, ובכלל זה על הבטחון הציבורי שנפגע נוכח עבירות רכוש אלה. בעפ"ג (ת"א) 37710-05-16 נקבע

"רכב הוא חלק ממהותו של אדם. אדם שמשתמש באופנוע, כמוהו אדם שמשתמש ברכב. זה כמו זה, זקוקים לכלי הרכב שברשותם לשימוש יומיומי ומבחינה זו, הפגיעה בבעל הרכוש היא אותה הפגיעה ומה שקבע המחוקק לגבי רכיב זה של סיכון קיים גם במקרה הנוכחי"

29. בשים לב לאמור לעיל אני מוצאת כי מתחמי הענישה אשר הוצגו על ידי ב"כ המאשימה הינם מתחמים הולמים בנסיבות המקרה ואני מאמצת אותם:

א. עבירה של גניבת קטנוע בצוותא -המתחם בעבירה זו נע בין 9 חודשים עד 18 חודשים;

ב. עבירה של גניבת רכב, שהתרחשה יממה לאחר גניבת הקטנוע מהאישום הקודם - המתחם נע בין 4 חודשי מאסר ל-9 חודשים;

ג. ובתיק הצירוף בעניינו קיבל הנאשם לידי רכב גנוב ובהמשך ביצע עבירות תעבורה, תוך שהפר הוראה חוקית ותוך שהפר מעצר בית - המתחם נע בין 9 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

30. בהינתן המתחם שנקבע כעת יש לקבוע את העונש המתאים, כאשר יש להביא בחשבון את נטילת האחריות של הנאשם, נסיבותיו האישיות שפורטו בהרחבה בתסקיר, והעובדה כי הינו עצור מאז 4.12.16 נוכח היעדר חלופה מתאימה, גילו הצעיר, והיעדר כל רישום קודם לחובתו או תיקים פתוחים שתלויים ועומדים כנגדו.

31. בענינו של הנאשם יש לקחת בחשבון שני נתונים נוספים כשיקולים משמעותיים בגזירת עונשו:

א. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אמנם אינו ממליץ על אפיק שיקומי ואולם אף התביעה מצאה כי מדובר בתסקיר שברובו הינו חיובי. שירות המבחן התרשם כי אין המדובר במי שאימץ דפוס חיים עברייני והעבירות הנוכחיות לא מאפיינות את אורח חייו השגרתי. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי המנוהל כנגדו ומעצרו הממושך בבית המעצר, גבו ממנו מחירים רבים מההווים עבורו

גורם מרתיע מחזרה על עבירות עתידיות. כל אלו מהווים להערכת השירות גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מעבירות חוזרות בעתיד. שירות המבחן אמנם ראה חשיבות לענישה הרתעתית ומציבת גבולות והמליץ על מאסר בפועל אולם המליץ על מאסר לתקופה קצרה, ואשר תהא חופפת לתקופת מעצרו עד כה. כל זאת לצד עונש מותנה כגורם הרתעתי נוסף.

ב. בהמשך ישיר לאמור לעיל, לא ניתן להתעלם מן הענישה שנגזרה וזו שככל הנראה תגזר על המעורבים הנוספים. נאשם אחר שהורשע בעבירות דומות נשלח לשירות המבחן לבחון ריצוי עונשו בדרך זו, ונאשם נוסף, אשר לחובתו רישום פלילי רלוונטי ומכביד, נידון ל-12 חודשי מאסר כעונש מוסכם. להזכיר - הנאשם שבפניי אמנם צירף תיק נוסף וביצע עבירות חמורות של הפרת הוראה חוקית ועבירות תעבורה, אולם הוא נעדר כל רישום לחובתו ולא ביצע עבירת רכוש של גניבה אלא ביחד עם נאשם 2.

32. בהינתן המתחמים שנקבעו יש לקבוע את העונש המתאים, כאשר יש להקדים ולציין כי החלטתי לגזור על הנאשם עונש אחד כולל בקשר לכל האירועים, העוסקים כולם בעבירות רכוש למעט עבירת תעבורה והפרת הוראה חוקית. בקביעת העונש הכולל, יש להביא בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כדלקמן:

א. נטילת האחריות מצידו של הנאשם, גם אם חלקית לשיטת שירות המבחן, הבאה לידי ביטוי בהודאה בבית המשפט וצירוף התיקים.

ב. היעדר רישום פלילי מכל סוג.

ג. נסיבותיו האישיות של הנאשם עליהן עמד שירות המבחן, יליד 1996, קשריו המורכבים עם בני משפחתו והתחברותו לחברה שולית, ממנה התנתק. ובנוסף היעדר דפוסים עבריינים והמלצת השירות לענישה קונקרטית שתהא חופפת לתקופת מעצרו הממושכת של הנאשם.

ד. העונש אשר הוטל על מעורב נוסף לכתב האישום בהסכמה, הגם שלחובתו הרשעה קודמת, בשונה מהנאשם שבפניי.

ה. בקביעת עונש אחד כולל בקשר לריבוי אירועים, יש להביא בחשבון, כמצוות סעיף 40(ג) לחוק העונשין, את מספר העבירות בהן הורשע הנאשם, תדירותן והזיקה ביניהן, ויש להקפיד על שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש שיוטל. בענייניו, כאמור, מדובר בשורה של אירועים ובעבירות דומות שבוצעו בשני מקטעי זמן.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 4.12.16.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי וזאת למשך 3 שנים שלא לעבור עבירות בהן הורשע.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה וזאת לתקופה של 6 חודשים. מאחר והנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה, הרי שהפסילה תחל מהיום ואין צורך בהפקדת רישיון נהיגה.

ד. בשים לב לתקופת המעצר והמאסר, לא מצאתי להטיל על הנאשם קנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ח, 26 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.